

عنوان مقاله:

طبقه بندی استراتژیهای کاهش اثر در بلایای طبیعی: مفهومی برای فهم اندرکنشهای میان استراتژیهای کاهش اثر

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مدیریت جامع بحران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سارا عنایتی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت در سوانح طبیعی، دانشگاه تهران، عضو اصلی موسسه مقاومتسازی و بهسازی لرزه ای ایران

ناصر انجرائی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت در سوانح طبیعی، دانشگاه تهران، عضو اصلی بنیاد بین المللی امداد و نجات ایثار

قاسم عرشی قلعه شاهی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت در سوانح طبیعی، دانشگاه تهران، عضو اصلی بنیاد بین المللی امداد و نجات ایثار

مهرداد رحیمی ریسه - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت در سوانح طبیعی، دانشگاه تهران، عضو اصلی موسسه مقاومتسازی و بهسازی لرزه ای ایران

خلاصه مقاله:

عملکرد غیرمنتظره و ضعیف سیستمهای پیچیده کاهش اثر در بلایای طبیعی اخیر بیانگر ضرورت بازسنجی عملکرد این سیستمها به خصوص سیستمهای متشکل از استراتژیهای ترکیبی میباشد. طبقه بندی سیستماتیک استراتژیهای کاهش اثر به عنوان مبنایی برای فهم چگونگی مداخله مخرب استراتژیهای مختلف کاهش اثر برای کاهش تاثیر سیستم به طور کلی ارایه شده است. استراتژیهای کاهش اثر بر اساس زمان عملکردی که تعیین میکنند به 3 دسته تقسیم میشوند. استراتژیهای کاهش اثر دایمی اقداماتی از قبیل احداث سدهای سونامی یا ایجاد محدودیتهای زمینی را توصیه میکنند: این اقدامات پرهزینه و شکننده هستند و به این صورت که در محدوده خاصی از شدت یا بزرگا، که در آن طراحی شده است، عمل میکند و سپس دچار شکست میشوند. در استراتژیهای کاهش اثر پاسخگو اقداماتی پس از وقوع یک حادثه در منبع خطر توصیه میکنند این اقدامات میتوانند تخلیه سکنه باشد که متکی بر تعیین ظرفیت فجایع و انتقال به موقع هشدارها به منظور توانمند ساختن جمعیت تحت خطر در تصمیمگیری و عکسالعمل مناسب میباشد. استراتژیهای پیشگویانه کاهش اثر استفاده از تفسیر نشانههای خطر که در آن منبع وقوع بلایا به عنوان مبنایی برای تعیین اقدامات احتیاطی مطرح میشوند را مدنظر قرار میدهند. اما نکته حایز اهمیت این است که چالشها دارای عدم قطعیت میباشد. سیستم کاهش اثر سیل در بالادست روستای کندر و عملکرد آن در سیل سال ۴۴ در استان البرز میتواند به عنوان مثال از اندرکنش میان استراتژیهای کاهش اثر ارایه میگردد. طبقه بندی ارایه شده در این مقاله میتواند چگونگی تاثیرگذاری افزودن یک استراتژی جدید به سیستم اثر بخشی فعلی که میتواند کارایی استراتژی موجود در سیستم را تحت تاثیر قرار دهد را مورد بررسی قرار دهد، به علاوه میتواند در طراحی سیستمهای کاهش اثر یکپارچه مورد استفاده قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

سیستمهای هشدار، استراتژیهای کاهش اثر، ریسک، بلایای طبیعی، تمهیدات پیشگیرانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/427828>

